

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

Į S A K Y M A S
DĖL REKREACINIŲ TERITORIJŲ NAUDOJIMO, PLANAVIMO IR APSAUGOS
NUOSTATŲ PATVIRTINIMO

2004 m. sausio 20 d. Nr. D1-35
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo (Žin., 1998, Nr. [32-852](#); 2003, Nr. [114-5119](#)) 23 straipsnio 8 dalimi ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. kovo 25 d. nutarimu Nr. 349 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos turizmo įstatymą“ (Žin., 2003, Nr. [29-1193](#)):

1. Tvirtinu Rekreacinių teritorijų naudojimo, planavimo ir apsaugos nuostatus (pridedama).

2. Pripažįstu netekusiu galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. birželio 24 d. įsakymą Nr. 191 „Dėl Rekreacinių teritorijų registravimo, apsaugos, naudojimo ir planavimo tvarkos patvirtinimo“ (Žin., 1999, Nr. [58-1904](#)).

APLINKOS MINISTRAS

ARŪNAS KUNDROTAS

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2004 m. sausio 20 d. įsakymu Nr. D1-35

REKREACINIŲ TERITORIJŲ NAUDOJIMO, PLANAVIMO IR APSAUGOS NUOSTATAI

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šie Rekreacinių teritorijų naudojimo, planavimo ir apsaugos nuostatai (toliau – Nuostatai) nustato reikalavimus, kuriais turi vadovautis juridiniai ir fiziniai asmenys, planuojantys bei vykdančys veiklą rekreacinėse teritorijose, taip pat naudojantys jose rekreacinius išteklius.

2. Veiklą rekreacinėse teritorijose, jų rekreacinių išteklių naudojimą ir apsaugą, šių teritorijų planavimą reglamentuoja Saugomų teritorijų (Žin., 1993, Nr. [63-1188](#); 2001, Nr. [108-3902](#)), Žemės (Žin., 1994, Nr. [34-620](#); 2002, Nr. [102-4551](#)), Miškų (Žin., 1994, Nr. [96-1872](#); 2003, Nr. [123-5593](#)), Turizmo (Žin., 1998, Nr. [32-852](#); 2003, Nr. [114-5119](#)), Teritorijų planavimo (Žin., 1995, Nr. [107-2391](#); 2003, Nr. [42-1916](#)) įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos (Žin., 1992, Nr. [22-652](#); 2003, Nr. [105-4709](#)), saugomų teritorijų individualūs apsaugos reglamentai, kiti teisės aktai bei šie Nuostatai.

3. Rekreacinių teritorijų apsaugos, naudojimo, tvarkymo, planavimo priežiūrą įstatymų, kitų teisės aktų bei šių Nuostatų nustatyta tvarka pagal kompetenciją vykdo Aplinkos ir Ūkio ministerijos, Valstybinis turizmo departamentas prie Ūkio ministerijos, apskričių viršininkai, savivaldybių institucijos, Aplinkos apsaugos regionų departamentai, miškų urėdijos, valstybinių parkų ir biosferų rezervatų direkcijos, Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija.

4. Valstybinės žemės pirkimo ir pardavimo (nuomos, panaudos) sutartyje nustatomos žemės sklypo naudojimo sąlygos bei apribojimai, servitutai, susiję su kraštovaizdžio, jo komponentų (dirvožemio, reljefo, paviršinių vandens telkinių, augalijos, gyvūnijos), taip pat kitų rekreacinių išteklių (taip pat ir rekreacinės infrastruktūros objektų) naudojimu ir apsauga. Privačios nuosavybės teise valdomo žemės sklypo dokumentuose nurodomi žemės naudojimo sąlygos ir apribojimai, servitutai, įrašyti Nekilnojamojo turto registre, bei kitos sąlygos.

II. PAGRINDINĖS SĄVOKOS

5. Apžvalgos aikštelė (regykla) – teritorija, skirta stebėti atsiveriančią panoramą. Joje gali būti įrengti stebėjimui pritaikyti įrenginiai (žiūronai, teleskopai ir kt.), lauko baldai, pavėsinės, dekoratyvinės tvorėlės, informacijai skirti statiniai (skydai, stendai, nuorodos).

6. Pažintinis takas – ne platesnis kaip 4 metrų pločio takas su informacijai skirtais statiniais (stendai, skydai, nuorodos), skirtas pėstiesiems, bevariklio transporto priemonių naudotojams ar žirginiam turizmui, įrengtas, siekiant sudaryti sąlygas susipažinti (aplankyti) su gamtos ir/ar kultūros paveldo vertybėmis, savitais regionais, panoramomis bei reiškiniiais.

7. Pliažas (paplūdimys, maudyklė) – maudymuisi, kaitinimuisi saulėje, ramiam ir/arba aktyviam poilsiui pritaikyta vandens telkinio pakrantės ir atabrado juosta (teritorija).

8. Poilsiavietė – laikinai apsisotiti be nakvynės skirta teritorija, kurioje gali būti įrengti lauko baldai, pavėsinės, sporto ar laisvalaikio įrenginiai, automobilių stovėjimo aikštelės, laužavietės, tualetai, informacijai skirti statiniai.

9. Rekreaciniai ištekliai – gamtinės ar kultūrinės aplinkos savybės (taip pat ir rekreacinė infrastruktūra), tinkamos žmonių visaverčiam fiziniam bei dvasiniam poilsiui organizuoti.

10. Rekreacinė infrastruktūra – apgyvendinimo, gydymo (sveikatingumo), maitinimo, poilsio, sporto, informacijos paskirties pastatai, kiti statiniai ir priklausiniai, statinių grupės ir kompleksai su jų užimamais žemės plotais (taip pat ir poilsio namai, sanatorijos, sveikatingumo kompleksai, nakvynės paslaugų namai, jaunimo nakvynės namai, viešbučiai, kempingai, turizmo bazės, apžvalgos aikštelės, pliažai (paplūdimiai), poilsiavietės, stovyklavietės, turizmo trasos,

pažintiniai takai ir kt.), sudarantys galimybes lankytojų apgyvendinimui, maitinimui, informacijai, poilsiui, turizmui, pramogoms, sveikatingumui didinti ir kitiems rekreaciniams poreikiams tenkinti, atskiroms turizmo paslaugoms teikti.

11. Rekreacinė teritorija – gamtinės ar kultūrinės aplinkos savybės ir sąlygas žmonių visaverčiam fiziniam bei dvasiniam poilsiui organizuoti turinti teritorija, kurios ribos, žemės naudojimo būdas ir pobūdis yra nustatytas, rekreacinio naudojimo prioritetą suteiktas teritorijų planavimo dokumentais ar teisės aktais. Rekreacinių teritorijų samprata ir rūšys (rekreacinė sritis, rekreacinis rajonas, rekreacinė vietovė, rekreacinis žemės sklypas), šių teritorijų išskyrimas priklauso nuo teritorijų planavimo lygmens.

12. Rekreacinis žemės sklypas – teritorijų planavimo dokumentais suformuotas kitos pagrindinės tikslinės paskirties žemės sklypas, skirtas rekreacijai, – kuriam nustatytoje naudojimo sąlygose yra reikalavimai, susiję su rekreacinių išteklių naudojimu ir apsauga, rekreacinės infrastruktūros įrengimu, rekreacinių želdinių įveisimu ir kt.

13. Stovyklavietė – poilsiui su nakvyne skirta teritorija, kurioje teikiama turistinės stovyklos paslauga ir turi būti sudaromos sąlygos palapinėms statyti, higienos poreikiams tenkinti, atliekoms surinkti. Joje gali būti išdėstoma: lauko baldai, pavėsinės, sporto ar laisvalaikio įrenginiai, automobilių stovėjimo aikštelės, laužavietės, tualetai, informacijai skirti statiniai.

III. REKREACINIŲ TERITORIJŲ STRUKTŪRA IR PLANAVIMAS

14. Rekreacinių teritorijų sistemą sudaro:

14.1. rekreacinės sritys ir rajonai;

14.2. rekreacinės vietovės:

14.2.1. gyvenamosios vietovės, turinčios kurorto statusą;

14.2.2. rekreacinio funkcinio prioriteto zonos ir jų dalys;

14.2.3. miestų ir kitų gyvenamųjų vietovių bendro naudojimo želdynai, taip pat ir parkų teritorijos ir kitos, skirtos visuomenės bendram naudojimui teritorijos;

14.2.4. miškai, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka priskirti IIB (rekreacinių miškų) grupei;

14.2.5. paviršinio vandens telkiniai, Lietuvos Respublikos teritorijos bendrajame plane, apskričių ir savivaldybių teritorijų planavimo dokumentuose priskirti rekreaciniams ištekliams;

14.3. kitos (rekreacinės) pagrindinės tikslinės paskirties žemės sklypai, naudojami rekreacinės infrastruktūros įrengimui ir eksploatavimui.

15. Rekreacinių teritorijų, rekreacinės veiklos ir rekreacinių išteklių naudojimo planavimas vykdomas šiais dokumentais:

15.1. turizmo ir rekreacijos schemomis ir kitais specialiaisiais planais (projektais):

15.1.1. rekreacinių sričių, rajonų planavimo schemomis;

15.1.2. rekreacinių vietovių (tarp jų rekreacinio funkcinio prioriteto zonų ir kt.); specialiojo planavimo schemomis (projektais);

15.1.3. turizmo trasų ir jų tinklų schemomis (projektais);

15.2. rekreacinių žemės sklypų detaliais planais;

15.3. bendrojo planavimo dokumentais (sprendiniais, susijusiais su rekreacijos ir turizmo organizavimu);

15.4. kitų rūšių specialiojo planavimo dokumentais (sprendiniais, susijusiais su rekreacijos ir turizmo organizavimu);

15.5. strateginio planavimo dokumentais (jų rekreacijos ir turizmo vystymo nuostatomis).

16. Rekreacinių teritorijų planavimo tikslus, rengimo, derinimo ir tvirtinimo tvarką reglamentuoja atitinkamų teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklės bei kiti šių Nuostatų 2 punkte nurodyti teisės aktai.

17. Rekreacinių teritorijų planavimo tikslai priklauso nuo valstybės ir visuomenės bei privačių asmenų poreikių ir nustatomi priklausomai nuo rengiamo teritorijų planavimo dokumento rūšies bei lygmens. Svarbiausi rekreacinių teritorijų planavimo tikslai yra šie:

17.1. patenkinti visuomenės rekreacinius poreikius, atsižvelgiant į valstybės, visuomenės, žemės savininkų bei naudotojų interesus;

17.2 užtikrinti racionalų rekreacinių išteklių naudojimą bei apsaugą;

17.3. nustatyti prioritetingas teritorijos turizmo ir rekreacijos vystymo kryptis ir rekreacinių teritorijų vystymo strategiją nacionaliniu, regioniniu, savivaldybių ir vietiniu lygiu, rekreacinės veiklos specializaciją (kurortinė, poilsinė, pažintinė, pramoginė, gydomoji, sportinė, kultūrinė, kaimo turizmas ir kt.);

17.4. nustatyti rekreacinių teritorijų ribas, kitą (rekreacinę) žemės sklypų pagrindinę tikslinę naudojimo paskirtį, teritorijos tvarkymo reglamentą ir/ar rekreacinių išteklių naudojimo bei apsaugos režimą, šių teritorijų naudojimo būdą bei pobūdį, servitutus;

17.5. nustatyti rekreacinių teritorijų tvarkymo principus ir priemones (taip pat numatyti vietas rekreacinės infrastruktūros vystymui, galimas atskirų objektų statybos zonas ir vietas, nustatyti galimas turizmo trasas ar jų dalis, želdinių bei teritorijos pertvarkymo priemones, kitas sąlygas).

18. Rekreacinės teritorijos gali būti tiek valstybinės, tiek privačios nuosavybės formos žemėje. Jos gali būti nustatomos miškų, vandenų, žemės ūkio ir kitos tikslinės paskirties žemės sklypuose ar jų grupėse, išskyrus konservacinės ir kitos paskirties sklypus, skirtus krašto apsaugai bei teritorijas, kuriose rekreacinė veikla draudžiama įstatymų ir kitų teisės aktų.

19. Rekreacinės sritys, rajonai išskiriami nustatant bendrus rekreacinio naudojimo interesus valstybės ir regionų lygmens bendruosiuose ir atitinkamos rūšies specialiuosiuose teritorijų planavimo dokumentuose, remiantis rekreacinių išteklių pobūdžiu pagal gamtinės aplinkos išteklių ir kultūros paveldo turtingumą, atsižvelgiant į aplinkos ekologinį atsparumą bei sveikumą, socialinės aplinkos saugumo, rekreacinės infrastruktūros išvystymo lygį bei rekreacinio aptarnavimo tradicijas.

20. Rekreacinės vietovės – tai rekreacinės teritorijos (žemės sklypų grupės), pasižyminčios rekreacinių išteklių koncentracija ir didelėmis rekreacinės plėtros galimybėmis, kurioms valstybės, regionų, savivaldybės (miesto ar rajono) lygmens bendruosiuose ir atitinkamos rūšies specialiuosiuose teritorijų planavimo dokumentuose (valstybinių parkų, biosferos rezervatų tvarkymo planuose (planavimo schemose)) nustatytas rekreacinio naudojimo prioritetas.

Rekreacinėse vietovėse, atsižvelgiant į planavimo lygmenį, žemės sklypų pagrindinę tikslinę naudojimo paskirtį, teritorijų tvarkymo reglamento ar naudojimo ir tvarkymo režimo ypatumus (žemės naudojimo būdus, pobūdžius ir kt.), skiriamos viena ar keletas atskirų tvarkymo zonų.

21. Priklausomai nuo planuojamos teritorijos dydžio ir poreikių rekreaciniam sklypui gali būti numatomas vienas žemės naudojimo būdas, apsaugos bei naudojimo režimas, arba atskirose jo dalyse nustatomi skirtingi žemės naudojimo būdai, apsaugos bei naudojimo režimai. Rekreaciniame sklype gali būti išdėstytas vienas ar keletas rekreacinės infrastruktūros objektų (statinių, jų grupių ar kompleksų).

22. Rekreacinių teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai priklauso nuo poreikių, rengimo tikslų, nagrinėjamos teritorijos ypatybių, planų rūšies; tai yra nustatoma planavimo užduotyje. Teritorijų planavimo dokumentuose sprendžiami šie klausimai:

22.1. *rekreacinių sričių ir rajonų planavimo schemose* – įvertinamas bendras rekreacinis teritorijos vystymo potencialas, galimi rekreaciniai poreikiai, nustatoma planuojamos teritorijos rekreacinio naudojimo koncepcija, vystymo kryptys, reikalingos vystyti žemesnio lygmens rekreacinės teritorijos, rekreacinio funkcinio prioriteto zonų bei kitų vietovių (taip pat ir kurortų) galima vieta ir specializacija, galimų turistinių trasų sistema regiono ar rajono lygiu, rekreacinių išteklių apsaugos ir naudojimo kryptys;

22.2. *rekreacinių vietovių (tarp jų funkcinio prioriteto zonų tvarkymo) planuose (projektuose)* – priklausomai nuo planavimo rūšies ir lygmens nustatomos rekreacinių vietovių ir/ar atskirų tvarkymo zonų jose ribos, įvertinamas gamtinio ir kultūrinio patrauklumo rekreacinei veiklai vystyti potencialas, nustatoma planuojamos teritorijos rekreacinio naudojimo koncepcija, apsaugos ir naudojimo reglamentas (reglamentai), teritorijos formavimo priemonės, išdėstoma konkreti rekreacinė infrastruktūra (tarp jų turistinės trasos) ir kt.;

22.3. *turizmo trasų ir jų tinklų schemose (projektuose)* – nustatomas teritorijos gamtinio ir kultūrinio patrauklumo rekreacinei veiklai vystyti potencialas, įvertinama esama rekreacinė ir kita infrastruktūra ir jos kokybė, formuojamos maršrutų idėjos, trasų vieta ir specializacija, technologinis aprūpinimas, orientacinis investicijų poreikis ir kt.;

22.4. *rekreacinės paskirties sklypų detaliuosiuose planuose* – nustatomos rekreacinių žemės sklypų ir/ar jų grupių ribos, kita (rekreacinė) pagrindinė tikslinė naudojimo paskirtis, žemės naudojimo būdas ir pobūdis, rekreacinių išteklių naudojimo ir apsaugos režimas, teritorijos tvarkymo priemonės (želdinimas, vandens telkinių įrengimas ir kt.), išdėstoma rekreacinė infrastruktūra, nustatomas teritorijos užstatymo pobūdis ir intensyvumas, statinių architektūrinė raiška, žemės sklypo servitutai ir kt.;

22.5. *bendrojo planavimo dokumentų rekreacijos ir turizmo plėtros dalyse* – priklausomai nuo planavimo lygmens yra įvertinamas rekreacinių išteklių potencialas ir svarba nacionaliniu, regioniniu, vietiniu lygiu, atsižvelgiant į kitas teritorijų naudojimo funkcijas, nustatomi rekreacijos ir turizmo vystymo prioritetai, formuojama rekreacinių teritorijų sistema (nacionaliniu, regioniniu lygiu – rekreacinės sritys, rajonai, vietovės, savivaldybėje – rekreacinio funkcinio prioriteto zonos, rekreaciniai sklypai), teritorijų rekreacinės veiklos specializacija (kurortinė, poilsinė, pažintinė, pramoginė, gydomoji, sportinė, kultūrinė, kaimo turizmas ir kt.), teikiami pasiūlymai dėl kurorto statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms, kitos (rekreacinės) žemės sklypų tikslinės paskirties nustatymo ar keitimo, vandens telkiniams nustatomas rekreacinio naudojimo prioritetas, numatomi teritorijų tvarkymo reglamentai, rekreacinių išteklių apsaugos ir naudojimo režimas, rekreacinės infrastruktūros išdėstymo principai, statinių, jų kompleksų statybos zonos bei sąlygos, turizmo trasų sistema, rezervuojamos teritorijos rekreacinės infrastruktūros plėtrai ateityje ir kt.;

22.6. *kitų rūšių specialiojo planavimo dokumentuose – rekreacijos ir turizmo plėtros sprendiniai* – priklauso nuo planavimo lygmens, plano rūšies, rekreacinio teritorijos naudojimo. Miškotvarkos, žemėtvarkos, saugomų teritorijų ir kituose specialiojo planavimo dokumentuose skiriamos rekreacinio prioriteto zonos (rekreacinių miškų, vandenų, agrarinių plotų, miestų, miestelių ir kaimų bendro naudojimo teritorijų) bei nustatomos kitos (rekreacinės) paskirties žemės sklypų ar jų grupių ribos, išdėstoma rekreacinė infrastruktūra, nustatomas teritorijų tvarkymo reglamentas arba režimas ir numatomos teritorijų tvarkymo priemonės:

22.6.1. apskrities, savivaldybės lygmens žemėtvarkos schemose – nustatomos rekreacinių teritorijų ribos, prioritetinės rekreacinių teritorijų vystymo kryptys, rekreacinių teritorijų tvarkymo reglamentas (reglamentai) bei kitos sąlygos;

22.6.2. žemėtvarkos projektuose, taip pat ir žemės reformos žemėtvarkos projektuose – vadovaujantis galiojančiais bendraisiais, detaliaisiais planais ir žemėtvarkos schemomis, gali būti formuojami rekreaciniai žemės sklypai, nustatomas jų naudojimo būdas bei pobūdis, sąlygos, susijusios su rekreacinių išteklių naudojimu ir apsauga, rekreacinės infrastruktūros objektų vietos ir kt.;

22.6.3. valstybinių parkų ir jų zonų, biosferos rezervatų ir jų zonų ribų planuose – nustatomos rekreacinio funkcinio prioriteto zonų ribos;

22.6.4. valstybinių parkų, biosferos rezervatų tvarkymo planuose (planavimo schemose) – nustatoma šių teritorijų rekreacinio naudojimo sistema (gali būti pateikiama atskiru brėžiniu), rekreacinių teritorijų tvarkymo reglamentai, intensyvaus ir ekstensyvaus naudojimo teritorijos, jų užstatymo pobūdis, rekreacinės infrastruktūros objektų statybos vietos, taip pat pažintinio turizmo trasų sistema ir kt.;

22.6.5. miestų, miestelių ir kaimų bendrojo naudojimo teritorijų (želdynų) tvarkymo planuose bei schemose – nustatomas rekreacinių teritorijų tvarkymo reglamentas ar režimas, žemės sklypų naudojimo būdas ir pobūdis, teritorijos (taip pat želdinių, vandens telkinių) tvarkymo priemonės, numatomos rekreacinės infrastruktūros objektų vietos (taip pat turizmo trasos, apžvalgos aikštelės ir kt.) bei kitos sąlygos;

22.6.6. miškų tvarkymo schemose išskiriami esami rekreaciniai miškai, miško parkai ir numatomos panaudoti rekreacijai miškų teritorijos, šių teritorijų tvarkymo reglamentai;

22.6.7. vidinės miškotvarkos projektuose numatomos rekreacinių miškų apsaugos ir naudojimo priemonės, taip pat medynų pertvarkymo, rekonstrukcijos priemonės rekreacijos reikmėms, numatomos aikštelių su lauko baldais, laužaviečių, pažintinių takų vietos, kai tokia veikla neprieštaruoja saugomų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniams.

23. Reikalavimus rekreacinių teritorijų įrengimui, kuriose numatoma teikti atskiras turizmo (apgyvendinimo, kaimo turizmo, turistinės stovyklos ir kt.) paslaugas, nustato Turizmo įstatymas, kiti įstatymai bei teisės aktai.

24. Rekreacinėse teritorijose esančiuose žemės ūkio paskirties žemės sklypuose nerengiant detaliųjų planų ir nekeičiant pagrindinės tikslinės žemės naudojimo paskirties, gali būti statomi bei eksploatuojami kaimo turizmo ir turistinės stovyklos paslaugoms teikti reikalingi statiniai, kai tai nedraudžiama Saugomų teritorijų įstatymu bei jo poįstatyminiais teisės aktais ir kai tokia veikla numatyta galiojančiuose saugomų teritorijų planavimo dokumentuose.

25. Detalieji planai rekreacinių statinių statybai nerengiami tais atvejais, kai nekeičiama detalajame plane ar žemės sklypo dokumentuose (Nekilnojamojo turto registre) nustatyta sklypo pagrindinė tikslinė naudojimo paskirtis, naudojimo būdas ir jo tvarkymo reikalavimai, vykdomiems darbams nereikalingas statybos leidimas. Keičiant pastatų (patalpų) naudojimo paskirtį, detalieji planai nerengiami, jei toks keitimas neprieštaruoja teritorijos užstatymo reglamentui.

IV. REKREACINIŲ TERITORIJŲ NAUDOJIMAS IR APSAUGA

26. Rekreacinės teritorijos turi būti naudojamos laikantis Nuostatų 2 punkte išvardytų teisės aktų nuostatų ir teritorijų planavimo dokumentuose nustatytų teritorijos apsaugos ir naudojimo reglamentų ir režimų, nepažeidžiant gretimų žemės naudotojų teisių.

27. Rekreacinėse teritorijose draudžiama:

27.1. kelti pavojų poilsiautojų saugumui, trukdyti lankyti rekreacijai naudojamas teritorijas bei objektus, trukdyti ilsėtis poilsiui skirtose vietose;

27.2. teršti aplinką, žaloti ar naikinti rekreacinę infrastruktūrą, kirsti ar kitaip naikinti želdinius, sodinti želdinius, užstosiančius istorinę, kultūrinę bei estetinę vertę turinčias teritorijas;

27.3. užtvirti, perkasti ar kitaip naikinti turistines trasas ir takus, kelius, vedančius prie rekreacinių miškų ir vandens telkinių, plažų (paplūdimių), lankytinų gamtos ir kultūros paveldo teritorinių kompleksų bei objektų, apžvalgos aikštelių, poilsiaviečių, kitų rekreacinės infrastruktūros objektų.

28. Teisės aktais ir teritorijų planavimo dokumentais gali būti ribojamas arba draudžiamas rekreacinių teritorijų lankymas bei kita veikla, galinti pakenkti saugomiems kompleksams ir objektams (vertybėms), taip pat rekreaciniams ištekliams.

29. Rekreacinėse teritorijose, nepažeidžiant jų apsaugos bei naudojimo reglamentų ir režimų, teisės aktuose nustatytų aplinkosauginių reikalavimų, galima:

29.1. laisvai važinėti automobiliais ir kitomis motorizuotomis ir nemotorizuotomis priemonėmis bendrojo naudojimo keliais, jungiančiais rekreacinės infrastruktūros objektus, statyti autotransporto priemones tam tikslui įrengtose vietose ir kelių kelkraštyje, jeigu tai netrukdo saugiam eismui, nėra ribojančių kelio ženklų, nedaroma žala aplinkai;

29.2. keliauti pėsčiomis;

29.3. rinkti miškuose vaistažoles, riešutauti, uogauti ir grybauti;

29.4. maudytis visuose paviršinio vandens telkiniuose, prieiti prie šių telkinių pakrantės juostomis, taip pat kitaip naudotis privačiais vandens telkiniais servitutų nustatyta tvarka;

29.5. plaukioti plaukiojimo priemonėmis be vidaus degimo ir elektros variklių pratakiose paviršinio vandens telkiniuose;

29.6. žvejoti paviršinio vandens telkiniuose.

30. Poilsiautojai turi racionaliai naudoti ir tausoti rekreacinius išteklius, mišką, vandenį, tinkamai sutvarkyti paliekamą rekreacinę teritoriją, nepažeisti žemės savininkų, naudotojų teisių. Žemės savininkai, Nuostatų 3 p. nurodytų institucijų atsakingi pareigūnai turi teisę pareikalauti

poilsiautojų palikti teritoriją, jeigu šie daro žalą gamtai, rekreaciniams ištekliams, nesilaiko rekreacinių teritorijų naudojimo ir apsaugos režimo, pažeidžia žemės savininkų teises ir interesus.
